

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L.

Strona pozwana: Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Administración del Estado

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się stosowaniu krajowych przepisów, takich jak analizowane w niniejszej sprawie, których celem i skutkiem jest obniżenie wynagrodzenia za działalność związaną z produkcją energii elektrycznej o kwotę odpowiadającą wartości bezpłatnie przydzielonych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w odpowiednim okresie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 5 grudnia 2011 r. — Société Geodis Calberson GE przeciwko FranceAgriMer

(Sprawa C-623/11)

(2012/C 39/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Geodis Calberson GE

Strona pozwana: FranceAgriMer

Pytanie prejudycjalne

Conseil d'État zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy przepisy art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 111/1999 z dnia 18 stycznia 1999 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przyznają one Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej właściwość do orzekania w przedmiocie sporów dotyczących zasad, zgodnie z którymi agencja interwencyjna wyznaczona do otrzymywania ofert przedkładanych w ramach postępowania przetargowego w przedmiocie bezpłatnej dostawy produktów rolnych do Rosji dokonuje płatności należnej podmiotowi, któremu udzielono zamówienia,

oraz zwolnienia zabezpieczenia dostawy ustanowionego przez ten podmiot na rzecz agencji, a w szczególności w przedmiocie skarg dotyczących uzyskania odszkodowania za szkodę wynikającą z uchybień popełnionych przez agencję interwencyjną przy dokonywaniu takich transakcji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 111/1999 z dnia 18 stycznia 1999 r. określające ogólne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2802/98 w sprawie programu dostaw produktów rolnych do Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 14, s. 3).

Streszczenie odwołania od postanowienia Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 21 września 2011 r. w sprawie T-1/10 Polyelectrolyte Producers Group i SNF SAS przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), Komisji Europejskiej i Królestwu Niderlandów, wniesionego w dniu 6 grudnia 2011 r. przez Polyelectrolyte Producers Group i SNF SAS

(Sprawa C-626/11 P)

(2012/C 39/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS (przedstawiciele: K. Van Maldegem, R. Cana, adwokaci)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA), Komisja Europejska, Królestwo Niderlandów

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

— uchylene postanowienia Sądu w sprawie T-1/10; oraz

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) dotyczącej klasyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej wymogi ustanowione w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów, na podstawie art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006; lub

— tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do wydania ponownego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniesionej przez wnoszących odwołanie skargi o stwierdzenie nieważności; oraz

— obciążenie drugiej strony postępowania wszystkimi kosztami postępowania (w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Sądem).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzą, że oddalając ich skargę o stwierdzenie nieważności decyzji ECHA dotyczącej klasyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej wymogi ustanowione w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, na podstawie art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006, Sąd naruszył prawo Unii. W szczególności wnoszący odwołanie utrzymują, że Sąd popełnił szereg błędów w zakresie interpretacji faktów oraz ram prawnych mających zastosowanie do sytuacji wnoszących odwołanie. W efekcie Sąd dopuścił się szeregu naruszeń prawa, polegających w szczególności na:

— uznaniu, że zidentyfikowanie substancji jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy przez komitet państw członkowskich ECHA zgodnie z art. 59 ust. 8 rozporządzenia nr 1907/2006 nie jest decyzją, która ma wywierać skutki prawne względem osób trzecich przed jej opublikowaniem na kandydackiej liście substancji wzbudzających szczególnie duże obawy, zgodnie z art. 59 ust. 10 rozporządzenia nr 1907/2006.

Z tych względów wnoszący odwołanie twierdzą, że orzeczenie Sądu w sprawie T-1/10 należy uchylić oraz że należy stwierdzić nieważność decyzji ECHA dotyczącej klasyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej wymogi ustanowione w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, na podstawie art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 14 grudnia 2011 r. — E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado

(Sprawa C-640/11)

(2012/C 39/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się stosowaniu krajowych przepisów, takich jak analizowane w niniejszej sprawie, których celem i skutkiem jest obniżenie wynagrodzenia za działalność związaną z produkcją energii elektrycznej o kwotę odpowiadającą wartości bezpłatnie przydzielonych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w odpowiednim okresie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 32.